

става дѣйствиѣ-то. Като: даю, тебѣ книгѣ,
 желаю ближнемѣ добра, пишѣ емѣ писмо,
 строю себѣ домы, умываю тебѣ ноги,
 приношѣ валѣ дарѣ. и проч. Глаголь-а
 ѹчѣ, противѣ това правило, лице-то го ис-
 ка въ внителенѣ надежѣ, а прямо-то до-
 полненіе въ дателенѣ, както: ѹчѣ тебѣ за-
 конѣ божію, ѹчѣ егѣ грамматицѣ.

3. Послѣ безличны-те глаголы, като:
 миѣ тебѣ емѣ ѹгодно еѣтъ, възможно
 еѣтъ не възможно еѣтъ, прилично еѣтъ,
 подобаетѣ, неподобаетѣ. и проч.

4. Послѣ существителный а глаголь
 (кога онѣ значима) като: сѣтъ ли чѣ ча-
 да, да не бѣдѣтъ тебѣ бѣзи ѣни, бѣша
 емѣ сѣнове.

5. Послѣ имена-та, що происходятѣ
 отѣ глаголи управляеми съ дателенѣ надежѣ:
 и други нѣкон, кои-то показватѣ подобіе и
 неподобіе както: повиновеніе законѣ,
 жертва Бѣгѣ, подѣвенѣ емѣ, милѣ, ѹгѣденѣ,
 чѣждаѣ страненѣ любезенѣ, равенѣ
 противенѣ полезенѣ и проч. комѣ? миѣ, тебѣ, емѣ.

6. Часто дателный-а надежѣ въ сла-
 вянскій а языкѣ замѣнява мѣсто на роди-
 телный-а притяжательный, особенно кога